

Stykke Arbejde, som maatte være hos dem. Paa dette Omraade mener jeg, at Familieplejen, selvfølgelig kun for en begrænset Del af de sindssyge, byder en Fordel.

Naar vi her ikke ere komne saa langt frem, som vi burde være, som paa saa mange Omraader, er det, fordi vi — det er maaske et stærkt Ord, men svarer alligevel til Forholdene — ere blevne kuskede af Akademikerne. De Herrer Studenter, den akademiske Stand har spillet en alt for stor Rolle i vort Lands Udenrigspolitik, og spiller endnu den Dag i Dag ogsaa en meget stor Rolle i vor Indenrigspolitik. Vi skulle ogsaa bruge Akademikerne og skulle ikke sætte dem fra Styret, men unægtelig maa det læge Element komme til at udgøre en meget vigtig Bestanddel i Styrelsen af de Foranstaltninger, der træffes med Hensyn til sindssyge. Jeg undrer mig saaledes over, at der ikke er knyttet et lægt Element til Styrelsen af vore Sindssygeanstalter. Der findes mange udmærkede Mænd blandt Overlægerne, men de have været fuldkommen ligegyldige for den ydre Administration af Anstalterne. Den læge Befolkning bør øve langt større Indflydelse paa Bestyrelsen af Sindssygeanstalterne og have Repræsentationsret. Hvem sidder i Bestyrelsen for Sindssygeanstalterne? Det er i Regelen høje Embedsmænd, som den almindelige Befolkning i mange Tilfælde nødvendig tyer til. Det er vist kun et eller to Steder, hvor der sidder Rigsdagsmænd i Bestyrelsen for Sindssygeanstalter. Man bryder sig ikke om den folkelige Repræsentation, men jeg tror unægtelig, det vilde være bedre for Anstalterne og for den almindelige Befolkning, om der i Direktionen sad enten amtskommunalt eller sognekommunalt eller politisk valgte Mænd og Kvinder, som kunde yde Befolkningen større Tryghed, naar den fremkommer med Klager. Jeg skal pege paa, hvad der er oplyst om de Mangler og om den Raahed, der findes hos Opsynet paa en Del af vore Sindssygeanstalter. Det har i Virkeligheden været vedkommende Overlæge lige gyldigt. Det er ikke Overlægen eller Lægerne i det hele, der have bidraget til, at de Forhold ere komne frem for Dagens Lys. Kravet om Reform af Plejen paa Sindssygeanstalterne rejses i Bøger, Tidsskrifter og Blade af Lægerne, men i Praksis har man set Overlægerne ved enkelte af vore Sindssygeanstalter ligefrem forsvare den Adfærd, der er øvet af Opsynet mod Patienterne, naar der øvedes Kritik eller skete Paataale

med Hensyn til Opsynsmænd, som optraadte paa den raaeste og mest meningsløse Maade. Jeg behøver kun at henvise til Viborg Sindssygeanstalt, og hvad der fremkom om Forholdene der under den Sag, der var for Højesteret. Nu kan det jo være, at den Tale, der blev holdt af Højesteretssagfører Ernst Møller, maaske ikke i alle Enkeltheder dækkede de virkelige Forhold, men det var skandaløse Forhold. Og hvorledes tog Overlægen paa denne Sag? Han betegnede hele Anklagen i Pressen som løgnagtig og uvederhæftig og modsatte sig, at der overhovedet fandt Undersøgelse Sted. Jeg tror, det vilde have stor Betydning, om man paa vore Sindssygeanstalter fik et mere demokratisk Tilsyn og Styre, maaske paa den Maade, at de forskellige lokale Rigsdagsmænd blandt andet kom med i Bestyrelserne og fik Indseende med Forholdene. Det vilde paa den Maade være lettere for os at tale om de Ting, vi vilde faa langt mere Detaillenkendskab til Forholdene.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Anstaltens Beliggenhed maa jeg sige, at det forekommer mig, at det er den daarligste Plads, der er valgt. Der har været Tale om, hvilke Hensyn der har spillet ind her. Der er vel ogsaa et Hensyn af personlig Natur, for ikke at sige af politisk Natur. Det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen) har gennem mange Aar udført et meget stort Arbejde her, blandt andet ogsaa i særlig Grad for det regerende Parti. Det er muligt, at man saa her har villet vise ham et Hensyn. I hvert Fald kan jeg ikke frigøre mig for den Tanke, at her har spillet Forhold med ind, der egentlig ikke have noget med Sagen at gøre. Jeg vil meget anbefale, at dette Lovforslag gennemføres saa hurtigt som muligt, men vi maa nøje overveje, hvor den bedste Plads findes til Anlægget af Anstalten og Anbringelsen af de syge i Familiepleje. Jeg tror, at dette sidste Forhold vil komme til at spille i de kommende Aar en langt større Rolle end hidtil.

Laust Jensen: Med Hensyn til Nødvendigheden af at opføre et nyt Sindssygehospital kan jeg ganske slutte mig til Bemærkningerne i Medicinalkommissionens Betænkning og til de Udtalelser, der ere faldne her fra forskellige Sider, navnlig fra det ærede Medlem for Ribe Amts tredie Valgkreds (Brorsen). Medicinalkommissionens Oplysninger gaa ud paa, at der findes mindst 1,000 — antagelig henved 1,500 — sindssyge Patienter udenfor Ho-